

§ 291. Den, som forsætlig borttager, ødelægger eller beskadiger offentlige Monumenter eller Ting, som ere bestemte til almindelig Nytte, saasom Træplantning, Hegn, Rytter til Gader og Veies Velysning, Veiviser eller Milepæl, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 292. Ødelægger eller beskadiger Nogen Kellers forsætlig fremmed Ejenboim, bliver han ligesåledes at straffe med Bøder eller Fængsel, dog, forsaavidt Handlingen ikke har medført en Forstyrrelse af den almindelige Fred eller været forbunden med Overtrædelse af Politiforordninger, ikkun naar Sagen påtaales af den Fornærmede.

§ 293. Hvo som gjør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Hundsdyr, bliver at straffe med Bøder indtil 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maanedes.

To og tredivte Kapitel.

Om Paatalen af Forbrydelser, Forebyggelsestrang, Stadeserstatning

m. v.

§ 294. De i denne Lov omhandlede Forbrydelser ere, forsaavidt ikke anderledes særligt er bestemt, Gjenstand for offentlig Forsøgning og Paatale.

§ 295. Undstiger Nogen en Anden, eller truer ham med Brand eller anden Ulykke, bliver det, forsaavidt saadan Undsigelse eller Trusfel ikke gaaer ind under nogen af de i denne Lov indeholdte Straffebestemmelser, efter den Paagældendes Begjæring ifølge Overighedens Foranstaltning af Domstolene at afgjøre, om den Undsigende i den Anledning skal stille Sikkerhed og ba hvilkken, eller Mangel deraf sættes i Varetægtsfængsel paa det Offentliges

Beføstning. Er Nogen saaledes dømt til at stille Sikkerhed, og han senere mener at burde fritages derfor paa Grund af forandrede Forhold, bliver Spørgsmaalet herom under en offentlig Sag at afgjøre af den samme Domstol, forsaavidt ikke den Undsigte for Fogden erklærer sig enig i, at Sikkerhedsstillelsen opgives.

§ 296. Enhver, der har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, er pligtig at tilsvare den Skadelidende Erstatning.

§ 297. Foruden den Erstatning for Helbredelsesudgifter og for Næringstab, som den, der forsætlig eller af Mangel paa tilbørlig Agtsomhed har tilspøiet en Anden en Legemsbestadigelse, er pligtig at udrede til denne, vil den Skyldige derhos til den Skadelidende have at betale en af Retten fastsat Godtgjørelse for de Lidelser, som ere ham paaforte, saavel som for den Ulempe, Ude og Vanstir, der maatte flyde af den ham tilspøiede Skade.

§ 298. Den, som paa en strafbar Maade har forvoldt en Andens Død, bliver paa derom skeet Begjæring at dømme til at give den Afdødes Egtfælle eller Børn Erstatning for Tabet af deres Forsørger, fastsat enten til en bestemt Sum engang for alle, eller til fortløbende Underholdningsbidrag for et vist Tidrum.

§ 299. Iligemaade vil den, der har gjort sig skyldig i Vrekrankeelse eller i en af de i denne Lovs Kap. 17 §§ 163—172, jfr. 173, omhandlede Forbrydelser, efter Omstændighederne kunne tilpligtes at betale en passende Godtgjørelse til den Fornærmede for den derved bevirkede Ødelæggelse eller Forstyrrelse af dennes Stilling og Forhold.

§ 300. Den, som over Vold mod sine Forældre eller Slægtninge i opstigende Linie, forbryder sin Arveret efter den, mod hvem han saaledes har forbrudt sig, medmindre den Paagældende udtrykkelig erklærer det for sin Villie, at Arvesforholdet ikke bestomindre skal forblive uforandret.